

[Arbejdsministeren]

Jeg skal endelig svare hr. Poul Schlüter på spørgsmålet om, hvad regeringen vil foretage sig for at afhjælpe det problem, som er vanskeligt forståeligt for mange mennesker, nemlig at man på samme tid kan have en registreret arbejdsløshed, og at virksomhederne inden for det samme område har svært ved at skaffe den fornødne arbejdskraft. Hr. Poul Schlüter mente, at der var en let forklaring på dette problem, nemlig det nuværende understøttelsessystem. Efter min opfattelse er problemet ikke helt så enkelt.

Vi havde for nylig i det stående beskæftigelsesudvalg i EF en indgående debat om netop dette problem, som eksisterer i samtlige EF-lande, og som eksisterer i de øvrige nordiske lande, uanset at understøttelsessystemet er vidt forskelligt i alle disse lande. Kommissionen havde som oplæg til diskussionen udarbejdet en rapport om dette emne og forkastede den teori, som hr. Poul Schlüter i dag gjorde sig til talsmand for, at det skulle være understøttelsessystemet, der skulle være årsag til miseren på dette område. Jeg tror, Kommissionens vurdering er mere præcis end hr. Poul Schlüters vurdering. Jeg tror, at det, vi har brug for, er at skabe en bedre mobilitet og en bedre tilpasning på det danske arbejdsmarked gennem positive foranstaltninger, hvor vi i et nært samarbejde med virksomhederne i god tid får at vide, hvilke arbejdskraftbehov man har, og får iværksat de uddannelsesmæssige foranstaltninger, der er nødvendige, for at de ledige kan opfylde kravene. Det gælder ikke mindst kvinderne. Jeg tror, at en af hovedårsagerne til kvindearbejdsløsheden i Danmark er den betydelige mangel på kvalifikationer, med hvilken mange kvinder møder arbejdsmarkedets krav, som jo er blevet skærpet i de senere år. Kunne vi i forbindelse med de fortsatte beskæftigelsesforanstaltninger få arbejdsmarkedet til at fungere bedre, så tror jeg, dette ville være en positiv og god ting.

Jeg tror, vi alle, uanset partipolitisk ståsted, har en fælles interesse i indsatsen til bekæmpelse af arbejdsløsheden og i at sikre, at vort arbejdsmarked kommer til at fungere mere effektivt og bedre, altså at problemet bliver løst på en rimelig og rationel måde og ikke, som det konservative folkeparti og fremskridtspartiet forestiller sig, ved, at man i al almindelighed forringer de økonomiske

vilkår for de mennesker, der er så ulykkelige, at de er blevet ramt af arbejdsløshed.

Finansministeren (Heinesen):

Flere ordførere og andre medlemmer har beskæftiget sig med den budgetredegørelse, som finansministeriet udsendte for et par dage siden, og jeg skal ikke kommentere alle de bemærkninger, der er fremkommet i den anledning. Det tror jeg vi får andre lejligheder til.

Men hr. Ole Vig Jensen stillede mig nogle direkte spørgsmål og pegede først i denne forbindelse på det væsentligt forbedrede beslutningsgrundlag, som budgetredegørelsen repræsenterer både for folketinget og for de kommunale råds udgiftspolitiske beslutninger. Det er jeg meget enig i. Derefter sagde hr. Ole Vig Jensen noget om den forventede kraftige stigning i de kommunale udgifter fra 1979 til 1980, som andre medlemmer selvfølgelig også har berørt, og som også afspejles i budgetredegørelsen. Jeg vil gerne understrege, at regeringen er helt opmærksom på, at en ganske væsentlig del af denne udgiftsstigning har sin baggrund i lovgivningen, har sin baggrund i henstillinger og ønsker fra folketinget. Der er derfor i denne konstaterede udgiftsstigning fra 1978 til 1979 og i den budgetterede stigning fra 1979 til 1980 ikke noget grundlag for at hænge kommunerne ud. Det sagde hr. Ole Vig Jensen heller ikke, tværtimod. Jeg har heller ikke gjort noget forsøg på at hænge kommunerne ud i de kommentarer, jeg har fremsat om denne sag. Men det formindsker naturligvis ikke omfanget af de økonomiske problemer, som en sådan fortsat meget kraftig vækst kan give anledning til.

Dernæst kom hr. Ole Vig Jensen ind på ønskeligheden af at etablere et fællesorgan, sådan forstod jeg det, mellem staten og kommunerne som led i udbygningen af budgetsamarbejdet. Jeg vil sige, at jeg er helt enig i det ønskelige i både at forbedre og at systematisere budgetsamarbejdet, og det er netop med henblik herpå, regeringen for det første har udsendt budgetredegørelsen og for det andet har fastlagt tidsterminer for udveksling af oplysninger mellem staten og kommunerne med sigte på, at der hvert år i juni måned gennemføres forhandlinger mellem staten og kommunerne med henblik på i videst muligt